

Гъзно чръво Гъзъ с. м. Гъзецъ ум. оконечность толстой киш-
ки и ея наружная оболочка (смн. дупе): Гъзно чръво (или дирно) нарича-
са дебело чръво въ краятъ си. *Л. Д. 1870 р. 86.* На ли чакаха да
имъ запалимъ слама-та подъ гъзоветѣ (*die Streu unterm Arsch ange-
zündet haben*). *Ри. 55.* „Варви старчекъ призъ мостецъ, Тиква носи
на газецъ; Поардна старчекъ на мостецъ, Удри тиква на газецъ.“ Та
попарска зачюдница и почюдница (*баяние за уроки*). Ч. 114. Черно
мече, газа му ся пече?—Котле. Ч. 119. Една циганка съ седемдесетъ
и седъмъ антерии, вѣтъръ духне г.... й ся лъсне?—Кокошка. *ib. 120.*
Дорде орелъ утече и гъза му отече. *ib. 153.*

Гъкъ (*ghakiè*, s. p. *Sanglot*) междометие слабости и изнеможе-
ния. **Гъкамъ** ил. дл. **Гъенъ** ил. св. стону, стонаю: Госпожи-ты у по-
голѣмы-ты общини и градища въ това отношение не могътъ база ни
гъкъ (не смыаютъ пихнуть) прѣдъ госпожи-ты въ общинѣ. *Л. Д. 1869 р. 143.* Тамъ си и умрѣло вѣрно-то му куче, кое-то въ продолжение
на нѣколко часа, то вито гъкнало отъ болесть. *ib. 1875 р. 150.* Ди-
вакъ-тъ, за доказателство, че пріе благодарно заповѣдта на подлага-
нието, изговори съ гъканіе дума „касикъ.“ *РА. 107.*

Гъсеница Гъсеничница с. ж. Гъсениче Гъсеничка
ум. гусеница. Гъсениченъ пр.: Трѣба да ся истрѣбватъ овошкы-
ты. *Л. Д. 1870 р. 183.* Овошкы-ты ся чистять отъ сухары и отъ гъ-
сеничницы. *ib. 188.* Овошкы-ты ся чистять прѣзъ цѣлѣ зимѣ отъ гъ-
сенични гнѣзда. *ib.* Тыя гъсенички щѣть линѣять и щѣть дадѣть
слабы кожюрцы. *ib. 1874 р. 191.* Изчюпены-ты гъсеничета. *ib. 193.*
Бѣлгари чистѣть овошкы отъ вѣсъници или гъсъници, подкърнявѣтъ
гы, прикопавѣтъ гы и проч. *Пк. 63.*

Гъска с. ж. Гъсъ Гъсьеъ с. м. гусь. Гъсчени Гъши пр.
гусиний: Нѣма нѣмачка, слепа слепачка, Нѣма нѣмачка гуски ми па-
ситъ—, патки ми ранитъ. *М. 16.* Ми киниса дома да ми идетъ, И си
вижатъ своя стара майка, Кѫде паситъ гуски на пижтища. *ib. 199.*
Пета вечеръ вечерафме Петъ гуски недоскубени. *ib. 401.* Ми те снощи
кара'е На сама-та вечера, На гуска-та печена. *ib. 478.* Гъси гъси
бабо, пасла баба гъски, по дядово поле, дошло нѣщо рогато, упла-
шило гъски-тъ, гъръ гърътъ. Ч. 6. Цакнѫ гасокъ на сухъ песокъ,
дигнѫ ся пâръ, чю ся до царя?—Испушканіе на пушкѫ. *ib. 118.* Да
си купж гъскѫ, Да ми ся гъси, да ми ся гъси; да ми станжть дѣвъ.
ib. 150. Сухъ гъсь не яде рыбъ. *ib. 225.* Домакынки-ты незабравяте
въ това врѣме и свои-ты домашни живини: кравы, козы, гъски и ко-
кошки. *Л. Д. 1870 р. 181.* Стоять просълзени, горкитѣ, глядѣть като